

honestam ejus sustentationem? — Et hæc procedunt spectato jure communi. Nam, si alicubi vigeret consuetudo recepta, atque legitime præscripta, ut si duo beneficia honestæ clericus sustentationi non sufficiunt, aliud simplex conferatur etiam episcopi auctoritate, non videtur negandum, quin id sola episcopi voluntate fieri possit: prout notat Azorius part. II. lib. VI. cap. XI. quæst. 8. in fin. Idque probatur per vulgata juris principia, tum quia consuetudo rationabilis, et legitime præscripta, derogat juri positivo humano, cap. ult. *de Consuetud.* cum similibus; tum quia consuetudo legitime præscripta tribuit jurisdictionem, c. *Duo simul*. 9. *de Offic. Ordinar.* et c. *Cum contingat*. 13. juncta Glossa *de Foro competent.* Adeo, ut virtute ejusdem possit episcopus justa de causa dispensare quoad sacros canones, juxta dicta superius lib. I. tit. II. *de Constitutionibus*. § 18. n. 471. Quanquam consuetudinem esse difficilis probationis, ac proinde non illico asserendam, passim notent doctores cum Glossa fin. cit. cap. ult. *de Consuetud.* Simulque hinc excipi debeant tria beneficia sub eodem tecto, conformiter dictis paulo superius n. 211.

273. *Vel, si episcopus conferat tertium, non ad effectum retentionis, sed ut unum ex prioribus dimittatur?* — Additur tamen in data n. 268 conclusione, « sed non ultra duo ad effectum retentionis. » Nam secus dicendum, quando ordinarius habenti duo beneficia, ad honestam ejus sustentationem insufficientia, confert tertium, non ut is omnia tria suauiter retineat; sed ut adepta pacifica possessione tertii Beneficii, torsan pinguioris, unum ex prioribus dimittat: talis enim collatio tertii esset valida. Barbosa part. III. *de Offic. et potest. episc.* allegat. 62. n. 6. citans a Mos; ac Nicol. Garcias cit. part. XI. *de Benefic.* cap. v. n. 10. referens plures quoad propositum sacræ congregationis declarationes, ac præsertim sequentem. Nam proposita dubitatione, « Primo an si ordinarius conferat tertium beneficium habenti jam duo beneficia simplicia, et dicta duo non sufficiant ad sustentationem, talis provisio tertii Beneficii sit valida, vel potius nulla; vel per assecutionem tertii vacent omnia dicta priora jam alias obtenta, aut quodnam illorum? » Sacra congregatio censuit, respondendo ad primum, « Collationem tertii Beneficii esse validam: sed si tertium sit sufficiens, vacare illa duo priora beneficia sin minus, teneri

provisum dimittere alterum ex ipsis. » Hæc ibi. Concordant dicenda inferius. § seq. n. 287. et 300.

274. *Utrum per longævam consuetudinem induci possit, ut quis plura simul beneficia obtinere et retinere possit? Loquendo de beneficiis curatis non valeat ejusmodi consuetudo, etiam immemorialis; et cur?* — Quæritur V. Utrum per longævam consuetudinem induci possit, ut quis plura simul beneficia obtinere, atque retinere valeat? Resp. I. Loquendo cum primis de beneficiis curatis, non valet consuetudo, etiam immemorialis, obtinendi plures Ecclesias parochiales, seu alia beneficia curata in diversis ecclesiis. Ita Abbas. in c. *Extirpandæ*, in *Repetit.* § *Qui vero*. n. 36. h. t. Joan. de Selva *Tractatum*, tom. XV. tract. *de Benefic.* part. IV. quæst. 3. n. 1; Rebuffus in *Praxi benefic.* tit. *Dispensatio de non residendo*. n. 66. et alii passim; nisi quod Navarrus, consil. 21. *de Cleric. non resident.*; Pirhing, h. t. n. 141. et alii quidam hinc excipiant consuetudinem immemorialem. Ratio conclusionis est: quia ejusmodi consuetudo foret irrationabilis; cum sit damnosa ecclesiis, et periculosa animabus parochianorum: utpote suo proprio rectore atque pastore, cujus industria personalis pro meliori earundem regimine eligebatur, in perpetuum, vel saltem ad longum tempus destitutis. Foret insuper irrationabilis, consuetudo illa, eo quod pugnet contra præceptum divinum, juxta concilium Tridentinum sess. 23. cap. 1. *de Reform.* imo et contra jus naturale, quo rector ecclesiæ tenetur personaliter residere, ac vi suscepti officii pastoralis, genere curam commissarum sibi ovium Christi: istud enim præstari non posset, stante consuetudine retinendi plura beneficia curata in diversis ecclesiis. Atqui consuetudo irrationabilis, et pugnant contra jus naturale, et divinum, nullo unquam tempore, etiam immemorabili, induci potest, cap. ult. *de Consuetud.* cum similibus; ergo. Concordant dicta superius tit. præced. § 5. n. 158, et 159. ubi et fundamentum Navarri, atque illorum, consuetudinem immemorialem admittentium diluitur.

275. *Idem dicendum de consuetudine obtinendi, præter canonicatum, duos personatus, dignitates, etc. in eadem ecclesia.* — Resp. II. Loquendo de beneficiis curam animarum non habentibus, nulla pariter consuetudine, etiam immemoriali, fieri potest, ut « Canonici duos personatus, aut duas di-

§ X.

DE VACATIONE BENEFICIORUM PER ASSECUTIONEM ALTERIUS INCOMPATIBILIS.

277. *Qua ratione successive statutum fuerit, ut per receptionem secundi Beneficii incompatibilis vacaret prius? Concorda tempora, et concordabis jura.* — Quæritur I, Qua ratione a sacris canonibus successive statutum fuerit, ut per receptionem secundi Beneficii incompatibilis vacaret prius? Et additur notanter, « successive: » nam impræsentiarum specialiter sibi locum vindicat illud vulgatum, *Concorda tempora, et concordabis jura*; quod desumitur ex can. *Si peccaverit*. 2. q. 1. juncta Glossa can. *Si Ecclesia*. 23. q. 4. §. *Temporibus*. Siquidem pro temporum varietate, atque exigentia, diversæ desuper emanarunt decretales, atque constitutiones apostolicæ, quarum posteriores semper aggravarunt rigorem priorum; sicque a præcedentibus non nihil discordant.

278. *Quinque tempora quoad propositum sunt distinguenda.* — Notandum est cum Abbate c. *Quia nonnulli*. n. 4. *de Cleric. non resident.* Garcias, part. II. *de Beneficiis*, cap. v. n. 1. et seqq. Fagnano in c. *Referente*, n. 6. h. t. et aliis communiter, quod pro recta intelligentia, et conciliatione, seu concordia sacrorum canonum, quantum ad propositum, quatuor tempora sint distinguenda ante concilium Tridentinum; quibus de facto oportet addere quintum tempus, videlicet tempus post memoratum Tridentinum.

279. *Primum tempus, erat ante concilium Lateranense.* — Et quidem primum tempus erat ante concilium Lateranense, celebratum sub Alexandro III. anno Domini 1179. quo tempore habens duas ecclesias parochiales, vel dignitates, compellebatur quidem alteram dimittere, sed data optione, quam maluerat, eligendi, atque retinendi; sicque neutra vacaverat ipso jure. Et pro hoc tempore procedit c. *Referente*. 7. et c. *Præterea*. 14. h. t. quorum utrumque fuit editum ab Alexandro III. ante memoratum Lateranense concilium; prout desumitur ex superscriptione ipsorum, et notat Abbas cit. n. 4. Verum tamen dispositio horum capitulorum successu temporis fuit immutata; et an de facto locum adhuc habeat in uno, vel altero casu, dicetur infra n. 282. et 283.

280. *Secundum, ejusdem concilii Lateranensis sub Alexandro III.* — Secundum tempus est dicti concilii Lateranensis, sub Alexan-

guntates, vel præposituras, seu administrationes, aut duo officia (perpetua) vel eorum alterum cum reliquo (puta, dignitatem eum personatu, vel præpositura eum officio perpetuo, etc.) possint in eadem ecclesia licite absque dispensatione sedis apostolicæ obtinere. » Ita Textus, Glossa, et doctores in Cap. 1. *de Consuetud.* in 6. Ubi Pontifex ejusmodi consuetudinem « Corruptelam (cum sacris sit inimica canonibus, et de ambitionis radice processerit) reputans, eum auctoritate apostolica reprobavit: » sicque veluti irrationabilis, et cui jus ipsum resistit, nullo unquam tempore introduci potest, c. *Cum venerabilis*. 7. et cap. ult. *de Consuetud.* estque amplius dictum supra lib. I. tit. IV. *de Consuetudine*. § 1. n. 36. 37. et 45. Cæterum, quod his non obstantibus, de consuetudine possit quis in eadem ecclesia præter canonicatum, obtinere præposituram, vel dignitatem etc. dictum est supra. § præced. n. 210. et n. 233. et 239.

276. *Nulla consuetudine, etiam immemoriali, potest induci, ut quis licite retineat plura beneficia, quando unum eorum sufficit ad honestam ipsius sustentationem. Quid dicendum de nonnullis aliis talibus consuetudinibus? Remissive.* — Resp. III. Nulla consuetudine, etiam immemoriali, potest, induci, ut quis licite recipere simulque retinere valeat plura beneficia, quando unum eorum ad honestam talis beneficiarii sustentationem sufficit. Patet istud ex dictis supra. § 8. n. 214. 215. 216. et seqq. Quod ipsum ampliatur ad consuetudinem retinendi duos canonicatus diversarum ecclesiarum Germaniæ, juxta dicta superius. n. 229.

Facientur nonnulli alii casus, in quibus valere consuetudinem quoad pluralitatem beneficiorum, necne, dubitari posset. nam de his vel in propriis locis videri poterit, ut paulo superius n. 210. et 211. ac seqq. et cit. n. 229. et n. 242. et alibi. Vel recurrendum erit ad generalia principia juris, quæ quoad propositum tradi solent, atque supra lib. I. tit. IV. *de Consuetudine*, per totum, ex professo tradita fuerunt: quanquam principia eorum ex proxime dictis satis colligi, atque ad alios consimiles casus applicari valeant.

dro III. celebrati. Ip hoc siquidem concilio cap. XIII. statutum fuit, ut uni plures dignitates, vel ecclesiæ parochiales non conferantur; sed cum « Ecclesia, vel ecclesiasticum ministerium committi debuerit, talis ad hoc persona quæratur, quæ residere in loco, et curam ejus per seipsam valeat exercere. Quod si aliter actum fuerit, et qui receperit, quod contra sacros ordines accepit amittat: et qui dederit, largiendi potestate privetur.» Hæc ibi: atque refertur c. *Quia nonnulli*. 3. de Cleric. non resident. Quod proinde intelligendum est pro hoc secundo tempore, ubi recipiens plures dignitates, vel parochias, privabatur posterius accepta (non quidem ipso jure, sed per sententiam judicis; prout indicat ly, « amittat, » atque notat Abbas in cit. c. *Quia nonnulli*. n. 4. et Fagnanus, ubi supra, n. 7.) simulque ita illicite conferendi pro ea vice. Verum etiam istud capitulum successu temporis quoad priorem suam partem immutatum fuit, etsi remanserit incorrectum quoad posteriorem; estque jam dictum supra tit. præced. § 1. n. 19.

281. *Tertium, concilii generalis, seu ulterius Lateranensis sub Innocentio III. Et quid tunc statutum fuerit quoad vacationem beneficiorum incompatibilium?* — Tertium tempus est concilii generalis; id est, Lateranensis alterius, sub Innocentio III. celebrati anno 1216. quodque per antonomasiam appellatur *Concilium Generale*, juxta dicta superius in præmio libri I. *Decretalium*. n. 112. In hoc siquidem generali concilio, cum priores constitutiones propter præsumptiones, et cupiditates quorundam, minus proficue reperirentur, expressius providendo statutum fuit, « ut quicumque recipit aliquod beneficium curam habens animarum annexam, si prius tale beneficium habeat, eo sit ipso jure privatus, et si fore illud retinere contenderit, etiam alio privetur. Is quoque, ad quem prioris spectat donatio, illud post receptionem alterius libere conferat, » etc. Hactenus concilium generale; idque paulo inferius decernit, hoc ipsum esse observandum in dignitatibus, et personatibus ejusdem ecclesiæ, etiamsi curam non habeant animarum; uti patet ex c. *De multa*, 28. h. t. quod est desumptum ex præfato concilio generali; sicque intelligendum pro statu tertii temporis præallegati. Unde pro hoc tempore non amplius relinquitur optio retinendi unum ex duobus beneficiis curatis, dignitatibus vel personatibus, quæ quis recepit; neque alte-

rutro eorum solum per sententiam judicis privari debet: sed prius per receptionem secundi vacat ipso jure, ita ut statim alteri conferri valeat; prout liquet ex allegatis verbis. Quanquam istud solummodo locum habeat in beneficiis curatis, dignitatibus et personatibus, utpote de quibus tantum ibidem fit mentio atque uberius dicitur in progressu.

282. *Cur c. Referente, etc. Præterea de Præbend. non superfluant in libris Decretalium?* — Hinc si contra præmissa objicias, stante cit. c. *De multa*. 28. h. t., nihil amplius operatur c. *Referente*. 7. et c. *Præterea*. 14. de *Præbend.* Ergo frustra hæc duo capitula posita fuerunt in compilatione quinque librorum *Decretalium* Gregorii IX. contra dicta in præmio eorumdem, ibi: « Resecatis superfluis. » Resp. cum Abbate in d. c. *Referente*. n. 3. h. t.; Pirhing eod. ne 156. et aliis, neg. anteced. Quia enim relatam c. *De multa*. h. t. solum loquitur de pluribus beneficiis curatis, ac dignitatibus et personatibus simul receptis, quorum primum decrevit ipso jure vacare per receptionem posterioris: hinc alia memorata duo capitula post tempus cit. c. *De multa*, h. t. et quando fiebat compilatio quinque librorum *Decretalium* Gregorii Papæ IX. non superfluebant, sed locum habebant in cæteris beneficiis: nam in his adhuc proviso relinquebatur optio plura habenti, ut eligeret retinendum, alterum vero dimittere, vel eodem privaretur; puta, in beneficiis non curatis, nec dignitatem vel personatum habentibus, v. g. in duobus canonicatibus, aut duobus beneficiis simplicibus personalem residentiam requirentibus; itemque in uno curato, et altero simplici residentiam requirente. Siquidem correctio jurium, quantum fieri potest, est evitanda, c. *Cum expediat*. 29. de *Election.* in 6. Nec censetur plus de priori lege mutatum, quam est expressum in posteriori, l. *Præcepimus*. § fin. C. de *Appellation.* cum similibus.

283. *Et an de facto adhuc locum habeant?* — Addit Fagnanus in cit. c. *Referente*. n. 9. h. t. et Pirhing. cit. n. 146. dispositionem illius decretalis etiam de facto, atque post ipsum concilium Tridentinum adhuc procedere, quando plura beneficia incompatibilia simul conferuntur, eorumque possessio simul acquiritur; ita ut constare non possit, cujus possessio prius fuerit acquisita. Nam tunc etiamnum datur optio eligendi unum ex ipsis, alterumque dimittendi: qui casus iste

non est decisis in cæteris posterioribus juribus (hæc enim solum loquuntur de pluribus beneficiis incompatilibus successive acquisitis) ac proinde is remanet sub dispositione juris communis antiqui, atque expressi in cit. c. *Referente*. 7. h. t.

284. *Quartum tempus est Extravag., Execrabilis. Joan. XXII.* — Quartum tempus, ipsumque concilium Tridentinum pariter præcedens, est tempus constitutionis, seu extravagantis Joannis XXII. quæ incipit, *Execrabilis*. atque refertur tum inter extravagantes Joannis XXII. tum inter extravagantes communes. h. t. sed sub diversis Glossis. In qua imprimis Pontifex, post enumerata incommoda, ex pluralitate receptorum beneficiorum provenientia, § *Statuimus itaque*, multa statuit circa dimissionem plurium beneficiorum, quæ nunc (id est, tempore publicationis dictæ extravagantis) vel ex dispensatione legitima, vel sine ulla dispensatione nonnulli habuerunt. Deinde Pontifex, volens providere malis in futurum eorum pluralitate provenientibus, § *Qui vero deinceps*, decrevit. « ut si qui deinceps receperint dignitatem vel personatum, seu officium, aut aliud beneficium animarum curam habens annexam, si antea simile beneficium obtinebant, illud (quo ipso jure, postquam secundi possessionem habuerint, vel per eos omni dolo, et fraude cessantibus, quominus habeant, steterit, privati noscuntur, absque more dispendio in ordinariorum manibus dimittere debeant pari modo. Alioquin ex tunc sunt ipso jure secundo privati, et nedum ad sacros suscipiendos ordines, quin etiam ad habendum quodcumque beneficium ecclesiasticum inhabiles reputentur, » etc. Hæc ibi. Unde patet, quod hæc extravagans exaggeret dispositionem atque rigorem cit. c. *De multa*. h. t. quia non solum priori beneficio curato, vel dignitate, etc. privatur ipso jure, qui recipit secundum simile; sed etiam, si illud non statim dimiserit in manibus ordinariorum, ex tunc ipso jure etiam secundo privatus existit: additis aliis duabus pœnis, videlicet inhabilitate ad sacros ordines, et inhabilitate ad quodcumque beneficium ecclesiasticum, quæ ipso facto incuruntur, atque in decretali, *De multa*, non erant: prout notat Glossa in cit. Extravag. *Execrabilis*. Joan. XXII. §. *Ipso jure secundo privati*.

285. *Quintum tempus est concilii Tridentini; et quid in isto fuerit decretum quoad eandem va-*

cationem? — Prædictis quatuor temporibus de facto accedit quintum, sive tempus post concilium Tridentinum; utpote quod sess. 7. cap. IV. de *Reform.* super incompatibilitate beneficiorum, et vacatione unius per assecutionem alterius, non solum innovat antiquos canones, sed eosdem etiam ampliat, sequentibus verbis: « Quicumque de cætero plura curata, aut alias incompatibilia beneficia ecclesiastica, sive per viam unionis ad vitam, seu commendæ perpetuæ, aut alio quocumque nomine, et titulo, contra formam sacrorum canonum, et præsertim constitutionis Innocentii III, quæ incipit; *De multa*, recipere, ac simul retinere præsumserit, beneficiis ipsis, juxta ipsius constitutionis dispositionem, ipso jure, etiam præsentis canonis vigore, privatus existat. » Hæc ibi.

286. *Beneficia incompatibilia primi generis; et beneficia incompatibilia secundi generis, quæ?* — Et conformiter præmissis post intelligi illa vulgata divisio beneficiorum incompatibilium, videlicet primi, et secundi generis; cujus meminerunt Navarrus, consil. 24. n. 2 et 3. de *Præbend.*; Garcias, part. II. de *Beneficiis*, cap. v. n. 67; Vallensis, tit. de *Concession. præbend.* § 4, n. 3 et 5; Pirhing h. t., n. 124; Sannig, eod. cap. II. n. 7. et alii. Siquidem « Beneficia incompatibilia primi generis » dicuntur ea, quæ simpliciter sunt incompatibilia; ita ut per pacificam receptionem secundi, vacet prius ipso jure. Et talia, juxta sæpe cit. c. *De multa*, h. t. sunt duo beneficia curata, duæ dignitates, aut duo personatus. Item duo beneficia uniformia sub eodem tecto, c. *Litteras*. 9. de *Concession. Præbend.* et cap. I. juncta Glossa §. *Vel jam obtenta. de Consuetud.* in 6. et alia hujusmodi, quæ ita sunt incompatibilia ut per receptionem posterioris illico excludatur potius, atque istud vacet ipso jure. « Beneficia incompatibilia secundi generis » vicissim censentur ea, quæ quidem sunt incompatibilia, quoad retentionem, adeo ut simul retineri non possint; non tamen per receptionem secundi vacat prius ipso jure, sed datur optio habenti, ut eligat retinendum, et alterum dimittat: alioquin vero per judicem isto privetur, juxta textum apertum in c. *Referente* 7. h. t. Verum de facto, sive post concilium Tridentinum, rarius locum habet istud posterius membrum datæ distinctionis, dummodo excipias casum n. 283. relatam: alioquin enim, si beneficia quomodocumque incompatibilia simul recipiantur, semper pos-

terius inducit vacationem prioris ipso jure, juxta concilium Trident. sess. 7. cap. iv. *de Reform.* atque ex professo dicitur n. 293. et seqq.

287. *Collatio secundi beneficii incompatibilis, est valida.* — Quæritur II. Utrum collatio secundi beneficii incompatibilis sit valida? Resp. I. Collatio secundi beneficii, etiam cæteroquin incompatibilis, ex hoc capite non est nulla, sed valida: quamvis adepta effectualiter pacifica possessione posterioris vacat primum, modo proxime declarando. Ita quoad priorem partem Glossa fin. in c. *Ordinarii*. 3. *de Offic. ordinari.* in 6. et Fagnanus c. *Super inordinata*. n. 9. h. t. et c. *Cum jamdudum*. 43. eod. istud inter alia probans ex eo: Quia nullum jus ostendi potest, quod dicitur invalida collatio secundi beneficii incompatibilis. Accedit c. *De multa*. 28. h. t. ubi recepto secundo beneficio incompatibili, dicitur vacare prius ipso jure: nam si valida non esset collatio secundi, sequeretur, quod talis careret utroque beneficio. Primum enim vacaret ipso jure: collatio autem secundi foret invalida, sicque nullum tribueret jus: quod est contra expressum textum cit. c. *De multa*. h. t. supra n. 281. relatum, ubi tunc primum jubetur quis spoliari secundo, quando simul cum eo primum beneficium retinere contenderit. Concordant dicta superioris § præced. n. 273.

288. *Solvuntur instantiæ.* — Nec obstat textus in c. *Quia nonnulli*. 3. *de Cleric. non resident.* ubi loquendo de clericis, plures dignitates, aut ecclesias parochiales recipientibus, statutum legitur: « Quod si aliter (sive contra prohibitionem illius capituli) actum fuerit, et qui receperit, quod contra sacros ordines recepit, amittat, » videlicet posterius beneficium. Resp. enim cum Fagnano in cit. c. *Quia nonnulli*. n. 8. istud capitulum hodie esse correctum per decretalem, *De multa*. h. t. ubi recipiens secundum dignitatem, aut beneficium curatum, non est privatus ipso jure, nec privandus posteriori (nisi forsitan istud simul cum priori retinere contenderit) sed ipso jure privatus est priori: uti patet ex proxime distinctis diversis temporibus.

289. *Collatio secundi beneficii est prohibita dumtaxat quoad effectum retinendi utrumque; alias secus.* — Neque rursus obstat, quod concilium Tridentinum sess. 24. c. xvii. *de Reform.* (argumento a sensu contrario) prohibeat collationem secundi beneficii, etiam simplicis, quando primum est sufficiens ad

honestam sustentationem clerici. Resp. enim cum Fagnano cit. c. *Cum jam dudum*. n. 70. h. t. quod isto non obstante, sacra congregatio concilii sæpius declaraverit, collationem secundi non esse irritam. Siquidem concilium, loc. cit. recipit interpretationem a jure communi: ita videlicet, ut quamvis simpliciter prohibeat collationem secundi, istud tamen intelligi debeat ad effectum retinendi utrumque: alias secus.

290. *Alia instantia. Remissive.* — Alia instantia proponitur, ac solvetur infra n. 310. et seqq. simul ostendendo n. 313. quid intersit, quod collatio beneficii sit valida. nec ne. Altera vero pars datæ, n. 287, conclusionis indiget speciali discussione, et quæstione: Unde

291. *Ante concilium Tridentinum receptio secundi beneficii incompatibilis non inducebat vacationem prioris ipso jure, etc.* — Quæritur III. An, et quomodo receptio secundi beneficii incompatibilis, inducat vacationem prioris? Resp. I. Ante tempus concilii Tridentini receptio secundi beneficii incompatibilis non inducebat vacationem prioris ipso jure, sed dabatur optio eligendi alterutrum, quod quis maluerat, altero dimisso, vel per judicem ablato: nisi utrumque fuisset beneficium curatum, aut dignitas, vel personatus, sive officium perpetuum. Ita communis doctorum; atque patet ex distinctione quatuor temporum proxime relata. et communiter recepta. Et quidem prior pars desumitur ex c. *Referente*. 7. et c. *Præterea*. 14. h. t. Hæc enim duæ decretales ante tempus concilii Tridentini non fuerunt correctæ, nisi quoad beneficia curata, dignitates, personatus, et officia: unde quoad alia beneficia remanserunt in suo vigore. Nam quia correctio jurium, si fieri potest, evitanda est, c. *Cum expediat*. 29. *de Election.* in 6. non censetur plus de priori lege mutatum, quam est expressum in posteriori. I. *Præcipimus*. § fin. c. *de Appellation.* Accedunt dicti n. 282.

292. *Nisi utrumque fuisset beneficium curatum dignitas, personatus, aut officium.* — Altera pars conclusionis patet imprimis ex cit. c. *De multa*. 28. h. t. ubi loquendo de beneficiis curatis, nec non de dignitatibus et personatibus ejusdem ecclesiæ, etiam curam animarum non habentibus, in concilio generali, celebrato sub Innocentio III. (sicque longe ante Tridentinum) jam statutum fuerat, ut per receptionem secundi, illico beneficiarius ipso jure sit privatus priori ejusmodi

beneficio: ac notat Glossa ibid. in *Casu*, et Abbas n. 1. et seqq. et Barbosa in *Collectan.* n. 4. citans alios; estque jam dictum n. 281. Concordat Extravag. *Execrabilis*. Joan. XXII. § *Qui vero deinceps*. h. t. idipsum statuens, nisi quod dignitatibus, personatibus et beneficiis curatis, addiderit *Officium* (nempe perpetuum, arg. cap. 1. *de Consuetudin.* in 6. et quia officia temporalia non sunt proprie dicta beneficia) simulque decreverit, ut prius beneficium incompatible verbo, et facto, in manibus ordinarii absque moræ dispendio dimitteretur: alioquin ex tunc ipso jure vacaret utrumque, et provisus efficeretur inhabilis ad ordines sacros, et quæcunque beneficia; uti liquet ex verbis ejusdem n. 284. relatis.

293. *De facto, sive post concilium Tridentinum, per receptionem secundi quomodolibet incompatibilis vacat prius beneficium ipse jure.* — Resp. II. De facto, sive post concilium Tridentini, quicumque plura beneficia curata, sive alias quomodolibet incompatibilia, simul receperit, per ademptionem secundi pacifice, atque effectualiter possessi, mox priori beneficio est ipso jure privatus; sicque istud vacat. Ita sacra congregatio cardinalium concilii Tridentini interpretum. Rota, et doctores proxime citandi: quidquid spectato jure communi in oppositum teneat Navarrus consil. 17. *de Præbend.* cum nonnullis aliis, quorum fundamentum loco objectionum ponitur.

294. *Idque probatur ex verbis ejusdem concilii.* — Ratio conclusionis est: Quia de facto, sive per concilium Tridentinum sess. 7. cap. iv. *de Reform.* rigor antiquorum canonum est multum exaggeratus; et cum isti, inducendo vacationem ipso jure prioris beneficii per receptionem alterius, in cit. c. *De multa*. h. t. et Extravag. *Execrabilis*. eod. loquerentur dumtaxat de beneficiis curatis, dignitatibus, personatibus et officiis, ut dictum. Concilium Tridentinum loc. cit. idipsum extendit ad quæcunque « alias incompatibilia beneficia; ecclesiastica » prout loquitur textus ejusdem n. 285. relatus. Hisce enim verbis, ut observat Rota decis. 483. n. 3. part. I. *Divers.* et Fagnanus c. *De multa*. n. 3. h. t. citans alios, memoratum decretum concilii Tridentini loquitur generaliter de quibuscunque beneficiis incompatibilibus vigore quorumque canonum: nec se restringit ad textum cit. c. *De multa*, eod. cum opposuerit 1y, *Præsertim*, quæ est dictio implicativa; atque impli-

cat, sive denotat, idem esse dicendum in cæteris casibus incompatibilitatis beneficiorum, puta, in beneficiis « alias incompatilibus: » licet fortior ratio militet in expressis, nempe in illis beneficiis, de quibus fit mentio in sæpe cit. c. *De multa*. h. t.

295. *Beneficia alias incompatibilia, juxta mentem concilii Tridentini, quæ?* — Porro inter « Beneficia alias incompatibilia, » juxta mentem citati concilii, connumerantur imprimis duo simplices canonicatus diversarum Ecclesiarum: nam hi, utpote spectato jure communi requirentes perpetuam residentiam, demptis duobus aut tribus mensibus, juxta concilium Tridentinum sess. 24. cap. xii. *de Reform.* censentur beneficia incompatibilia, licet non sint curata, nec dignitates, nec personatus. Deinde id ipsum procedit de canonicatu et Ecclesia parochiali, dummodo hæc non sit unita canonicatu: quia seclusa tali unione quodlibet ipsorum requirit personalem residentiam, qualis ab eodem in diversis locis præstari nequit. Idem duo beneficia simplicia, si quodlibet horum personalem residentiam requirat; vel si primum eorum sit sufficiens ad honestam clerici sustentationem: nam et ista sunt incompatibilia, ut dictum superius n. 213. 214. et seqq. sicque per assecutionem posterioris vacat prius ipso jure; prout exemplificat Fagnanus cit. c. *De multa*. n. 3. et seqq. h. t. asserens inter alia, « quod primum beneficium simplex, si sit sufficiens, per receptionem alterius similis, et similiter primum personalem residentiam requirens, licet non curatum, nec sufficiens, per receptionem secundi similis, vacant ipso jure: ut per Rotam decis. 497. n. 1. part. I. Recent. Et ita sæpius fuit responsum a sac. congregatione cardinalium ejusdem concilii interpretum. » Hæc ille.

296. *Idipsum probatur multiplici declaratione sacre congregationis concilii.* — Confirmatur, simulque exemplificatur conclusio multiplici declaratione ejusdem sacre congregationis. Aliquando enim censuit, habenti beneficium sufficiens posse quidem conferri aliud, sed habita possessione secundi, vacare primum sufficiens; prout refert Fagnanus loc. cit. n. 4.

297. *Beneficium sufficiens ad honestam clerici sustentationem, vacat per pacificam ademptionem alterius, etiam de se insufficientis.* — Atque istud ampliatur ad eum casum, quo secundum beneficium de se foret insufficientis